

Den som hatar sitt liv i denna världen, han skall bevara det och vinna evigt liv. Joh. 12:25

Jesus avser här inte det liv som vi alla har till uppgift att leva här i världen till vår död. Hans ord gäller frågan om vem eller vad vi lever för. Lever vi för denna världen, för att tillfredsställa vårt eget köttsliga sinne, för att skaffa oss berömmelse i denna världen? Älskar vi denna världens väsen, då vi i stället borde hata det? Eller lever vi för Gud med målet att tillbringa evigheten i hans gemenskap?

Ingen av oss hatar utan orsak sitt liv eller sin livsriktning. Som Adams efterkommande är vi alla födda egenkära och självcentrerade.

Men det händer av Guds nåd, att vi får orsak att hata vår medfödda onda livsriktning, nämligen när Jesu kors, hans lidande för vår skull, blir levande för oss, så att vi börjar ana vad vårt liv för oss själva och för denna världen egentligen är värt – ett liv som slutar i förgängelse och i grämselse över att vi har förlösat det. Inser vi detta, då är vi redan inne i det liv som är bestående och som vi aldrig kommer att ångra. Men därtill krävs ett gudomligt ingripande.

Det enda som har kraft nog att bryta vår egenkärlek och ge vårt liv en ny inriktning är Jesu Kristi kärlek och Gud Faders kärlek till oss genom honom.

Jesus säger, att den som mister sitt liv för hans skull, han ska finna det. Matt. 10:39. Orden 'för hans skull' syftar på vad han har gjort för oss. När vi blir varse, att han frivilligt i kärlek till oss och i lydnad för sin Faders vilja lät sig torteras till döds för att frälsa oss från vårt syndaliv, då börjar vi skämmas för vår kärlek till vårt liv för denna världen. Vi börjar hata det för hans skull.

Vi kan inte leva för två herrar, säger Jesus, vi måste älska den ene och hata den andre, eller tvärtom. Matt. 6:24. Den, för vilken Guds nåd i Kristus har blivit dyrbar och omistlig, känner vämjelse och obehag av sitt eget köttsliga sinnes begär att tjäna och leva sig själv till behag.

Det liv som vi har med Kristus i hans förlåtelses rike är oändligt rikt och saligt. Det börjar redan här i tiden genom kunskapen om hans nåd och fortsätter evigt.

Det är tryggt att leva för Kristus. Inget hot om dom och förkastelse, eftersom hans nåd är evig. Ingenting att frukta, varken i detta livet eller i det tillkommande, eftersom allt, motgång såväl som medgång, tjänar oss till det bästa. Och ingen kan ta det livet ifrån oss, eftersom det har sin grund i Kristi gudomliga och eviga kärlek. Rom. 8:38 f.